

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 marca 1979 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 17 i 18 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Ludowo-Demokratyczna

Republika Jemenu . . . dnia 18 października 1972 r.,
z następującym zastrzeżeniem:

„Ludowo-Demokratyczna Republika Jemenu nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Barbados . . . . . dnia 8 listopada 1972 r.,
z następującym zastrzeżeniem i oświadczeniem:

„Konstytucja Barbadosu przyznaje i zapewnia wszystkim osobom w Barbadosie podstawowe prawa i swobody indywidualne niezależnie od rasy lub miejsca urodzenia. Konstytucja przewiduje procedurę sądową, której należy przestrzegać w przypadku naruszenia któregokolwiek z tych praw zarówno przez państwo, jak i przez osobę prywatną. Przystąpienie do konwencji nie oznacza przyjęcia zobowiązań wykraczających poza ramy Konstytucji ani przyjęcia jakichkolwiek zobowiązań, przewidujących wprowadzenie innej procedury sądowej poza tą, która jest przewidziana w Konstytucji.“

Rząd Barbadosu rozumie artykuł 4 wymienionej konwencji w taki sposób, iż Strona konwencji podejmie środki w dziedzinach objętych punktami a), b) i c) tego artykułu tylko wtedy, gdy uzna, że zachodzi potrzeba wydania takich niezbędnych ustaw.“

Niemiecka Republika

Demokratyczna . . . . . dnia 27 marca 1973 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji zostanie przekazany na wniosek którejkolwiek ze Stron w sporze do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich Stron w sporze.“

Trynidad i Tobago . . . . . dnia 4 października 1973 r.,

Botswana . . . . . dnia 20 lutego 1974 r.,

Laos . . . . . dnia 22 lutego 1974 r.,

Jordania . . . . . dnia 30 maja 1974 r.,

Państwo Zjednoczonych

Emiratów Arabskich . . . . . dnia 20 czerwca 1974 r.,

Mali . . . . . dnia 16 lipca 1974 r.,

Górna Wolta . . . . . dnia 18 lipca 1974 r.,

Meksyk . . . . . dnia 20 lutego 1975 r.,

Rwanda . . . . . dnia 16 kwietnia 1975 r.,

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną artykułem 22 konwencji,

Belgia . . . . . dnia 7 sierpnia 1975 r.,

Somalia . . . . . dnia 26 sierpnia 1975 r.,

Australia . . . . . dnia 30 września 1975 r.,

Włochy . . . . . dnia 5 stycznia 1976 r.,

Zair	:	:	:	:	dnia 21 kwietnia	1976 r.,
Etiopia	:	:	:	:	dnia 23 czerwca	1976 r.,
Katar	:	:	:	:	dnia 22 lipca	1976 r.,
Liberia	:	:	:	:	dnia 5 listopada	1976 r.,
Gujana	:	:	:	:	dnia 15 lutego	1977 r.,
Gwinea	:	:	:	:	dnia 14 marca	1977 r.,
Sudan	:	:	:	:	dnia 21 marca	1977 r.,
Czad	:	:	:	:	dnia 17 sierpnia	1977 r.,
Burundi	:	:	:	:	dnia 27 października	1977 r.,
Nikaragua	:	:	:	:	dnia 15 lutego	1978 r.,
Seszele	:	:	:	:	dnia 7 marca	1978 r.,
Luksemburg	:	:	:	:	dnia 1 maja	1978 r.,
Gambia	:	:	:	:	dnia 29 grudnia	1978 r.,
Izrael	:	:	:	:	dnia 3 stycznia	1979 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Państwo Izrael nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 22 Konwencji.“

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Fidżi w swojej notyfikacji o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji, przekazanej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 11 stycznia 1973 r., oświadczył, że przyjmuje zastrzeżenia zgłoszone przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w imieniu Fidżi w następującym brzmieniu:

„Rząd Fidżi zastrzega sobie prawo niestosowania konwencji w takim zakresie, w jakim prawo wyborcze na

Fidżi może być sprzeczne z obowiązkami określonymi w artykule 5 lit. c), postanowienia prawne zakazujące lub ograniczające przeniesienie tytułu własności ziemi przez krajowców na Fidżi mogą być sprzeczne z obowiązkami określonymi w artykule 5 lit. d) (v) lub system szkolny na Fidżi może być sprzeczny z obowiązkami określonymi w artykułach 2, 3 albo 5 lit. e) (v) konwencji.“

Ponadto podaje się do wiadomości, że Rząd Wspólnoty Bahamów złożył dnia 5 sierpnia 1975 r. notyfikację o sukcesji w odniesieniu do wymienionej konwencji.

Podaje się również do wiadomości, że w notyfikacji przekazanej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 28 października 1977 r. Rząd Tonga poinformował o wycofaniu swego zastrzeżenia w związku z artykułem 5 lit. c) i artykułami 2, 3 i 5 lit. e) (v) konwencji (Dz. U. z 1973 r. Nr 1, poz. 5).

Zgodnie z artykułem 20 ustęp 3 konwencji notyfikacja nabrała mocy w dniu jej otrzymania przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw trzydziestego dnia po złożeniu ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*